

Nieuwsbrief

LandvanWaarde

Maak natuur en landschap waardevol; voor de boer en voor de samenleving, voor bedrijven met toekomst die goed renderen en waardering krijgen in de omgeving. De biodiversiteit in het boerenland neemt af en de bestaande subsidie-systematiek draagt onvoldoende bij om het tij te kunnen keren.

Het doel van LandvanWaarde is dat natuurbeheer een volwaardige pijler in de bedrijfsvoering van de agrarisch ondernemer wordt. Een aanpak waarbij natuur daadwerkelijk onderdeel is van de strategie en bedrijfsvoering van de agrarische bedrijven.

Dat wil de organisatie bereiken door voor boeren relevante en interessante beloningen te organiseren, te bundelen en als maatwerk aan te bieden. Denk aan toegang tot grond, rentekorting bij banken of ontwikkelruimte binnen gemeenten. Tegelijkertijd helpt LandvanWaarde partijen om hun groene doelstellingen te realiseren (denk aan waterschappen, beleggingsmaatschappijen, terrein behorende organisaties, banken, provincies, gemeenten en zuivelverwerkers). Zo creëert LandvanWaarde een win-win situatie: winst voor de natuur, winst voor de agrarische bedrijven en winst voor de groen-belanghebbende partijen! Het leggen van de juiste verbindingen is de kracht van LandvanWaarde. Samen kun-

nen we het verschil maken.

Op de ledenvergadering van 28 maart a.s. hebben we de Heer de Haan uitgenodigd die dit project samen met land-schap Overijssel en het Nationaal Groenfonds heeft opgezet.

Dit zijn initiatieven die ook onze vereniging VSR tot nadenken zetten. We willen ook graag naar onze kansen in de Liemers/Velperwaarden kijken.

Natuur als bindende kracht voor ons als agrarisch ondernemer en bedrijven.

Wij als bestuur willen graag deze uitdaging met u aangaan.

Van de coördinator:

VSR aan het werk voor het waterschap

Vlakbij grensrivier de Wild / de Oude Rijn aan de Eltenseweg heeft de VSR deze winter onderhoudswerkzaamheden uitgevoerd in een bosje van het waterschap. Drie jaar geleden heeft VSR-lid Gijs van Schip uit Aerdt het eerste deel van de dunning uitgevoerd. De bomen hebben meer ruimte gekregen om te groeien door het tweede deel van de dunning.

In dit project heeft de VSR onderhoud uitgevoerd in een drietal bosjes in de omgeving Lobith/Herwen. Het project in opdracht van het waterschap is nu met de tweede dunning aan de Eltenseweg afgerond.

Agrarisch natuur- en landschapsbeheer (ANLb)

Het nieuwe stelsel agrarisch natuur- en landschapsbeheer is van start gegaan per 2016. Elk jaar kunnen we nieuwe aanvragen toevoegen. We beginnen in het voorjaar weer met de zogenaamde “voorintekening” (concept-aanvraag) voor 2019. Deelnemers met een aflopend SNL contract worden benaderd. Nieuwe deelnemers kunnen zich melden bij de coördinator (email marije.slijkhuis@collectiefrivierenland.nl).

Hoeho hoog water?

In januari van dit jaar waren er een paar keer hoogwatergolven in het werkgebied van de VSR. In de media was daar volop aandacht voor: een hoop hoogwater-recreanten om de grote watervlakten te beleven en een hoop nattigheid bij (boeren-)bedrijven in de uiterwaarden.

De familie Reijers van boerderij ‘De Grote Pleij’ op de splitsing van Rijn en IJssel weet er alles van. Al vijf generaties lang bewoont de familie deze boerderij en bewerkt ze de omringende uiterwaarden. “In 1993 en 1995 was het hoogwater met waterstanden van 16.40 m en 16.69m, hoezo nu hoog water met 14.64 m. bij Lobith?”, vraagt Ton Reijers retorisch. In 1993 en 1995 stonden de ligboxenstal en de kuilplaten in het rivierwater. Toen Ton Reijers het bedrijf van zijn vader overnam, heeft hij direct een kade voor de oude stal laten aanleggen. De koeien houden vanaf dat moment droge voeten. In 2013 is een nieuwe ligboxenstal gebouwd, die 3 m. hoger staat dan de oude, daarmee is het bedrijf voor de toekomst pas écht goed voorbereid op hoogwater.

Een achterneef van Ton, Martin Reijers, woont met z'n gezin op een boerderij op een terp direct grenzend aan de Nederrijn op ‘de Middelwaard’ in Loo. Ook zij ervaren direct de gevolgen van het hoge water. Zo bracht Martin de oesterszwammen het ene moment met de tractor en bij nog hoger water met de boot naar de dijk.

Carvium Novum...maar dan anders

Sinds een aantal jaren is de firma Wezendonk Zand en Grind bv bezig zand te winnen aan de Eltense weg, achter Lobith. Omdat de zand- en grindlagen in onze regio erg diep liggen kunnen de ontstane gaten na winning niet gedicht worden zoals dat vaak bij de tichelgaten wordt gedaan.

Het gebied moet worden heringericht waarbij de waterpartijen ook een functie krijgen. Inmiddels is daar een begin mee gemaakt. Daarbij zijn naast de firma Wezendonk, twee stichtingen betrokken; Drijvende Eilanden en Carvium Novum. De stichting Drijvende Eilanden gaat in samenwerking met de Landbouw Universiteit Wageningen een proefopstelling maken voor aquacultuur een vernieuwende vorm van landbouw. In samenspraak met omwonenden, verenigingen en natuurorganisaties gaat de stichting Carvium Novum bekijken hoe de rest van het terrein zodanig ingericht kan worden dat natuur en recreatie beide ruimte krijgen.

In de natte rivierdelta ziet natuur er vanzelfsprekend anders uit dan op de droge heuvels van het Montferland. Oorspronkelijk lag hier een oerwoud met in de natste stukken zachthout ooi-bos met vooral schietwilgen en zwarte populieren precies zoals we het nu aantreffen langs niet dicht gemaakte kleiputten. Doordat de rivier niet bedijkt was veranderde hij regelmatig van loop en er ontstonden dode armen met stilstaand water en rietkragen, nevengeulen met steile oevers, modder- zand en grindbanken. Kortom een enorme variatie aan omstandigheden die elk hun eigen planten- en diersoorten herbergden. Daarnaast deden ook de mensen een duits in het zakje. Het bedrijven van landbouw en veeteelt schiep nog een aantal extra biotopen met hagen, boomgaarden, akkers en hooi- en graslanden. Elk met hun eigen planten- en dierenleven.

In Carvium Novum wil de stichting een deel van die vroegere variatie aan soorten terugbrengen en dat gebeurt in de eerste plaats door heel diverse omstandigheden

te scheppen. Op een aantal plaatsen worden nu geleidelijk aflopende oevers aangelegd. Er komen rietvelden met een wisselende waterdiepte, moerasbos op twee natte eilanden en grazige oeverzones met kruidenrijke graslanden. Toen de laatste werden ingezaaid waren de omstandigheden niet ideaal (droogte en nachtelijke kou). Toch heeft het later in de zomer volop in bloei gestaan en werd het een kleurrijk geheel. De stichting gaat zich nu buigen over de realisatie van plekken voor diverse recreatieve activiteiten voor omwonenden en verenigingen.

Doel is dat u vanuit Lobith het gebied in kunt gaan om bijvoorbeeld lekker te sporten, te wandelen of lekker in het zonnetje te zitten, in een wijds landschap van water, riet, gras en kleurige bloemen.

Ik ben niet iedereen

(of hoe we bezoekers van natuurgebieden kunnen bewegen zich aan de spelregels te houden)

Een van de mooiste wandelroutes van ons land voert door de Rijnstrangen. Een pad van 14 kilometer dat voor een groot deel over onverhard terrein gaat. Het uitzicht bestaat uit hoge luchten met daaronder groene weides, gouden rietkragen en glinsterend water. Met een beetje geluk hoor je alleen het ruisen van de bomen, het gekabbel van het water en het fluiten van de vogels. Heel on-Nederlands en daarom ook zo kostbaar.

De route bestaat bij de gratie en welwillendheid van de grondeigenaren die hun terrein open stellen voor wandelaars. Hij wordt druk belopen en door heel veel mensen gewaardeerd.

Aan de ene kant is het prachtig dat dit gebied een steeds grotere bekendheid geniet. Aan de andere kant kunnen we ook niet de ogen sluiten voor de nadelen hiervan.

Want er blijken bezoekers te zijn die vinden dat zij zich niet aan de spelregels hoeven te houden. Ze zijn ten slotte niet 'iedereen', toch?

Als voorbeeld noem ik hondenbezitters die hun dieren meenemen en zelfs los laten lopen, terwijl uitdrukkelijk gevraagd wordt geen honden mee te nemen op het pad.

Of bezoekers die ook de als beschermd aangegeven stukken in lopen terwijl er toch genoeg struinruimte is. Vaak gaat het hier om hartstochtelijke fotografen die bereid zijn ver te gaan voor dat ene mooie plaatje.

Controleren en eventueel verbaliseren ligt gevoelig en is praktisch nogal lastig. Eigenlijk wil ik ook niet eens geloven dat het pure onwil is. Mensen bewust maken van hun gedrag en de gevolgen daarvan is het beste wat we kunnen doen.

Afgelopen zomer hingen er in Aerdt bij de diverse beginpunten van de route informatiefolders met uitleg over het gevaar dat hondenontlasting vormt voor het vee. Ik weet zeker dat de meeste hondenbezitters hier absoluut geen idee van hebben. Bij de voorlichting hingen plastic zakjes waarmee de ontlasting makkelijk meegenomen kon worden.....

Voor wat betreft de fotografen; velen publiceren hun foto's op het internet. Daar kunnen we, in reactie, wijzen op de nadelen van het fotograferen in kwetsbare gebieden.

Het creëren van plekken voor 'foto momentjes' langs de diverse routes zou misschien ook een oplossing kunnen zijn.

Ooit was er de campagne "Laat niet als dank..." om te zorgen dat mensen de natuur niet als afvalbak gebruikten. Natuurlijk is er nog steeds zwerfvuil. Maar een grote meerderheid vindt het inmiddels niet meer dan normaal om zich wat betreft het dumpen van afval aan de regels te houden.

Hopelijk gaan we dit binnenkort ook zeggen over hondenbezitters en fotografen....

*Carin Holtslag
lid IVN de Liemers*

COLOFON:

Redactie nieuwsbrief:

Annette van Steen
email: a.v.steen@live.nl
Mirjam Grob
email: mirjamgrob@hotmail.nl

Sekretariaat:

T. Bus - Stolwijk
Wilhelminalaan 1
6901 DA Zevenaar
telefoon: 0316-845262
email: toetenburg@live.nl

Website VSR:

www.rijnstromen.nl

Lay-out & druk

dynamo-humm

Verspreiding:

T. Bus - Stolwijk